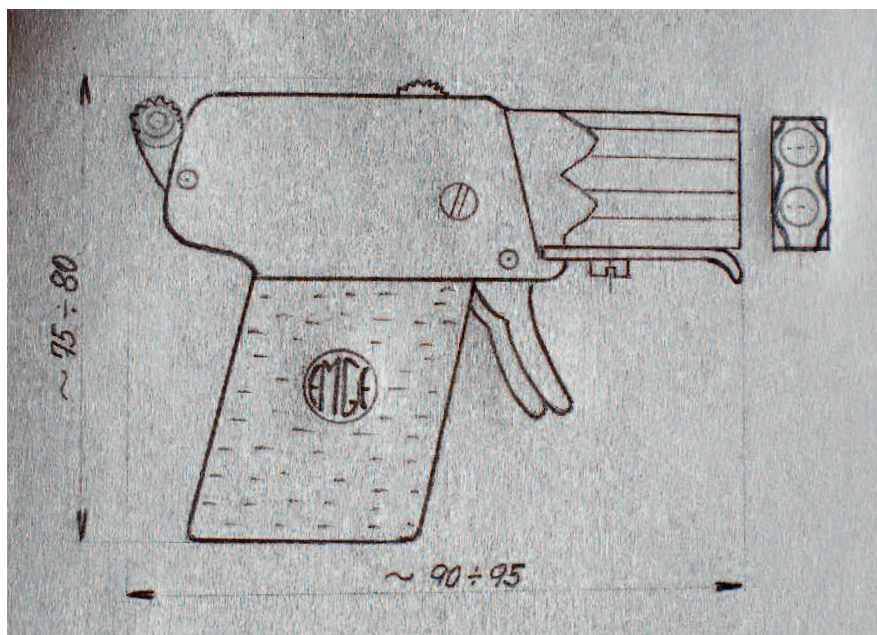

EM-GE III pro českého kluka

Když 6. května 1945 Američané osvobodili naši obec Vejprnice (cca 7 kilometrů západně od Plzně), přišli do domku mých prarodičů s požadavkem na umístění kulometu do okna v poschodí, odkud byl výhled na cestu vedoucí k nedalekému vojenskému prostoru. Zde byly rozmístěny německé protiletadlové kanony ráže 88 mm v počtu 12 kusů, několik světlometů, radiolokátor Würzburg a příslušenství. Německá posádka se vzdala americké armádě bez boje, ale byla obava, zda se nějakí Němci neschovali, aby ušli zajetí, a v noci se nepokusili násilím získat civilní oblečení. Proto byla do našeho domu umístěna skupinka amerických vojáků, která měla za úkol v noci z 6. na 7. května střežit přístupovou cestu do obce.

◀ Náčrt pistole po 65 letech

A bylo hotovo – voják měl dolar a já pistolku. Šťastný tak, že i maminka pamětečný dolar oželela a po chvíli s výměnou souhlasila. Myslela si, že jde o dětskou hračku, snad kapslíkovku.

Jednalo se o pistolku s dvěma hlavními nad sebou ve společném bloku. Hlavně měly hladké vrtání 6 mm bez drážek, z čehož usuzuji, že se jednalo o startovací pistoli. Pod hlavními byla plochá aretační páčka, jejímž pootočením se uvolnil hlavňový blok a mohl se sklopit kolem čepu, na kterém byly ještě dvě spouště (pro horní a spodní hlaveň) a dva vyhovavače nábojnic. Na horní ploše vyčnívaly dva rýhované hmatníky, kterými se nechaly natáhnout – jednotlivě – levý či pravý úderník. Otočnou páčkou na konci pak šlo natáhnout oba úderníky najednou. Zápalníky byly samostatné a byly umístěny v opěrné přepážce. Střenky byly dřevěné a na obou stranách byl kovový kruhový emblém se stylizovanými pís-

Vojáci (příslušníci 2. pěší divize) nám dávali čokoládu, žvýkačky a cukrovinky, dospělým pak cigarety. My jsme jim nabídli bábovku i něco ostřejšího. A vařila se káva, samozřejmě americká. Kromě rukou byl hovor veden trochu německy a hlavně srbsky, protože jeden z těch vojáků měl předky v Jugoslávii a moje matka se srbsky naučila během více než ročního pobytu v Kragujevac, kde můj otec pracoval v tamní zbrojovce ještě předtím, než Němci napadli Jugoslávii v dubnu 1941...

Potom jsme jim ukázali zelený dolar s podobiznou prezidenta Washingtona. Oni ho začali líbat a někteří měli v očích slzy. A všichni chtěli, abychom jim ho věnovali. To ale moje maminka nechtěla. Byl to dárek od strýce z Ameriky, který mi ho před lety poslal k mému narození. Dolar byl celou válku opatrován jako oko v hlavě a byl jako právě vytištěný. Voják, který měl na opasku několik kořistních pistolí, sáhl do kapsy u košile, vyndal maličkou pistolku a nabídl mně, jedenáctiletému klukovi, výměnu.

◀ EM-GE III z muzejní sbírky